

Senin Bam Teline

– İpciERDOĞAN · 09 Haziran 2018

SENİN BAM TELİNE !

Köylük yerde kadınlar arası dövüşler hiç eksik olmaz. Eften, püften bahanelerle birbirine kakıç kakarlardı.

- Vay efendim falanın evinde niye bizim aleyhimizde atıp tuttun ayıp değil mi gocaman avratsın sana yakışır mı...
- Senin oğlan benim gıza ayna tutmuş çok ayıp...
- Senin eşek kadar oğlun benim şuncacık el kadar oğlumu dövmüş. Hiç utanmanız yok mu?
- Ben senin ekmeğini etmeye öndüç taktım da seni çağırınca niye gelmedin utanmaz karı gibi ağız dalaşlarıyla birbirlerine küserlerdi.

Kadınların en çok bulunduğu yerlerin başını köy çeşmeleri çekerdi. Orada su doldurma sıralarını beklerlerken dedikoduların en büyüğünü yaparlardı ki, su doldurma sırasının kendisine geldiğini bilmezlerdi.

Eğer orada nişanlı bir gelin kız olur da su doldurma sırasını nişanlısının bir akrabasına vermezse vay haline ki oradan ayrılınca arkasından atılanı, tutulana boş testiler almazdı.

Kadınlar arası dövüşler öyle vurdulu kırdılı olmaz, genelde “ağız dalaşı” şeklinde birbirine kötülüklerini yüzlerine vurma, daha doğrusu “seyredenlere duyurma” şeklinde ayırt edicisi olmadığı için sürer giderdi. Bazı kadınlar olanları akşam kocasına bire bin katarak anlatır da onun sinir katsayısını artırırsa olay erkekler arası dövüşü getirirdi.

Karacaörenli Müdür Memmet geçimini duvar ustalığı yaparak temin ederdi.

Köyün damı, duvarı onun usta ellerinde şekil alır bu yüzden de tercih edilen ustaların başında gelirdi. Karacaören'de dam-duvar yapımı ya da tamirati olmadığı zamanlarda da yakın çevre köylere yanına aldığı birkaç ameleyle günlerce sürecek yatılı çalışmaya giderlerdi. Bu gidişlerinin birinde yeni uğradıkları falan köyde bir zengin adam yeni everdiği oğluna tam takım ev yaptıracaktı. Adam evin yapımını “keseniye” olarak yaptırmak istiyor, Müdür Memmet de amelenin yemesi, içmesi, yatması sorun olacağından bu işe yanaşmıyordu. Uzun süren pazarlıklar sonucu araya girenlerin ısrarıyla “gündelikçi” olarak çalışmakta karar kıldılar. İş günlerce, aylarca sürdüğü için arada Karacaören'e gelip ihtiyaçlarını giderdikten birkaç gün sonra bindikleri eşeklerle tekrar çalışmaya gidiyorlardı. Günlerden Cuma idi. Günlerce çalıştıkları için ibadetlerini pek yerine getiremiyorlar, bu da onları manen üzüyordu.

İçlerinde en yaşlı olan Müdür Memmet ile Bal Memmet, gençlerin de “Siz Cuma'ya gidin, biz de biraz

çamur karalım” diye bastırmasıyla abdest almak için çalıştıkları yere biraz uzak gürül gürül akan bir çeşmenin yolunu tuttular.

Çeşmeye doğru yaklaştıkça kalabalık bir kadın grubu oraya dolmuş, gürültü ve ne denildiği anlaşılmayan bağırırlar ortalığı inletiyordu. Çeşmeye yaklaştıkça durum daha da belirmeye başlamıştı.

Toplanan kalabalığın arasında iki kadın birbirine öyle bağırıp, çağırıp hakaret ediyordu ki değme gitsin. Birbirlerine kızgınlıkla ettikleri küfürler, ağza, dile alınacak sözler değildi.

Bal Memmet ile Müdür Memmet ister istemez kalabalığın yanına iyice yaklaştılsa da kadınlar onları “erkek” diye hesaba katmıyor, ellerine geçirdikleri su dolu bocaları, testileri, kovaları birbirinin üzerine fırlatıyorlardı. Bu yüzden de üstleri başları yaşadığından “su dökülmüş kediye” benziyorlardı. Tabii ki onları seyreden kadınlar da bundan nasibini alıyordu.

Öyle ki bu kadınların çığırkanlığından köy imamının caminin toprak damı üzerine çıkıp okuduğu “Cuma salası” duyulmuyordu bile.

Kalabalık içerisinde bulunan yaşlı bir kadın, iki erkeğin dikkatini çekmek ve belki ayırt ederler düşüncesiyle, “Ne yapayım sakalım yok ki sözüm tutula” diye sesini onlara duyurmak için yüksek bir tonda çıkardı.

İki Mehmet birbirine bakıştı. Bal Memmet’in sakalı yoktu, ama Müdür Memmet yaşı itibarı sakal bırakmıştı. Bal Memmet, Müdürü biran süzdükten sonra, “Bu iş sana düşer Memmet ağa” dedi.

Kendi kendine bir yaşlılık kısvetine bürünen Müdür Memmet, kadınlara yaklaştıktan biraz sonra, - Fışkılar ayıp değil mi! Şurada iki komşusunuz, yaptığınız size yakışır mı? Ayıp ayıp hadi evinize gidin...

Kavga eden kadınlardan bir tanesi belki de ayırt edecek biri çıkar mı diye bekliyor mudur yoksa erkekleri görünce utandığından mıdır her neyse oradan hızla uzaklaşırken diğeri ona doğru atılıyordu ki Memmet ağa onun önüne geçip, “Çekil fışkı, yeter gayri evine git dedim duymadın mı?” dedi.

Kadın ne kadar hırçınlaşıp azdıysa, “Çekil önümden yadırgı . Şimdi senin bam teline nebiyim neylerim” deyip diğeri kadının arkasından koşup gitti.

Böyle bir hareket beklemediğinden şaşkınlık geçiren Müdür Memmet önce başını sağa sonra sola çevirdi olmadı sağ eliyle şapgasının altındaki buram buram ter akan kafasını kaşdı o da olmadı. Hesabı şaşırarak bakkala dönmüştü, eliyle düşünceli düşünceli biraz sakalını karıştırdı . Ne diyeceğini bir türlü bulamıyordu .Biraz sonra arkaya dönüp onun hareketlerini dikkatlice takip eden Bal Memmede çekingen bir tavırla “Bam teli ne demek ula Baloğlan?” diye sordu.

Bal Memmet biraz düşündükten sonra, “Ağızdaki dudağın çene kısmına denir Memmet ağa” dedi.

.Müdür Memmet bu söze çok içlerimeşti .Bir kadından böyle bir hakaret görmek Őu yaşında bayağı zoruna gitmişti..Yarı küfürlü bir öfkeyle,

" Vay fışkı vay... İyi ki azıcık üst kısmına Őey etmemiş. Yoksa içimiz dışımız bok dolardı Memmet'im

"dedikten sonra besmele çekip abdest almaya başladılar. 23 02 2012.ERDOĐAN ÇALIŐKAN.

Yařanmıř gerçek öyküler.

NOT: Öyküleri Őahısları küçük düşürmek mirasçılarını rencide etmek için yazmadım.